

FEDERAȚIA RUSĂ - GEOPOLITICĂ CU KALASHNIKOVUL

RUSSIAN FEDERATION - GEOPOLITICS WITH KALASHNIKOV

General-locotenent (rtr.) prof.asoc.dr. Constantin MINCU*

Rezumat: Autorul apreciază că subiectul acestui articol poate fi unul de interes pentru politicieni, militari și publicul larg.

După anexarea Crimeei în 2014 de către Federația Rusă prin combinarea mai multor metode ale așa-numitului „**Război Hibrid**”, a devenit tot mai evidentă opresivitatea echipei de la Kremlin, controlată cu mână de fier de către Vladimir Vladimirovici Putin.

Declanșarea invaziei asupra Ucrainei, fără niciun motiv plauzibil la 24.02.2022, demonstrează și ultimilor sceptici că Rusia a început refacerea U.R.S.S. 2.0. și poate mai mult decât atât, călcând în picioare cu brutalitatea confirmată de istorie pe oricine i se opune. În acest context îngrijorările pentru România și pentru alte țări din așa numita „**vecinătate apropiată**” de către Rusia au crescut dramatic. Faptele impun măsuri urgente și ferme de contracarare a agresorului în primul rând de către NATO și UE.

Cuvinte cheie: Federația Rusă, Vladimir Putin, NATO, UE, geopolitică, Ucraina.

Abstract: The author appreciates that the subject of this article may be of interest to politicians, the military and the general public.

After the annexation of Crimea in 2014 by the Russian Federation by combining several methods of the so-called "**Hybrid War**", the oppressiveness of the Kremlin team, controlled with an iron hand by Vladimir Vladimirovich Putin, became more and more evident.

The launch of the invasion of Ukraine, without any plausible reason on 24.02.2022, proves even to the last skeptics that Russia has begun the restoration of the U.S.S.R. 2.0. and perhaps more than that, trampling down with history-confirmed brutality anything that opposes it. In this context, the concerns for Romania and for other countries in the so-called "**close neighborhood**" by Russia

---

* Membru titular al Academiei Oamenilor de Știință din România, membru în Consiliul Onorific al Academiei Oamenilor de Știință din România, Vicepreședinte al Secției de Științe Militare, telefon: 0722303015, email: mincu_constantin@yahoo.com

have increased dramatically. The facts require urgent measures and forms of countering the aggressor, primarily by NATO and the EU.

Keywords: *Russian Federation, Vladimir Putin, NATO, EU, geopolitics, Ukraine.*

1. Introducere

La data de 31.12.1999 Președintele Federației Ruse Boris Elțin a demisionat, numindu-l succesor pe Primul Ministru Vladimir Vladimirovici Putin, un silovik ambițios și lipsit total de scrupule. Așa-numita manevră Elțin a fost motivată de analiștii ruși și străini ca o asigurare că Elțin și familia sa coruptă nu vor suferi rigorile legii. Putin i-a dat toate garanțiile că nimeni nu se va atinge de el.

La 04.01.2000 Putin a fost numit **oficial Președinte Interimar al Federației Ruse**, urmând apoi douăzeci și doi de ani de pregătire a războiului împotriva Ucrainei, ca primă etapă obligatorie pentru refacerea U.R.S.S. în varianta 2.0. și mai mult decât atât, ținând seama de agresivitatea atavică a noului lider și de zicerea că „foamea vine mâncând”.

Srijinit puternic de Elțin și de silovikii din structurile de forță, la data de 26 martie 2000, Putin este ales Președinte în primul său mandat. Avem de-a face cu o ascensiune fulminantă și neexplicabilă a micului locotenent-colonel KGB, ascensiune care nu se va opri aici și va continua, cu destule crize și probleme de ordin intern și extern, ducând inevitabil la declanșarea ilegală, nemotivată și iresponsabilă a Războiului din Ucraina, la 24.02.2022.¹

Încă din anul 2000 numeroși autori și analiști ruși și străini au scris despre potențialul agresiv și imprevizibil al noului președinte rus. Politicienii de vârf din țările occidentale nu au înțeles nimic și nu au realizat pericolul pentru un viitor apropiat.

Utilizând cuvintele potrivite pentru căutare pe INTERNET găsim sute de materiale care analizează, cu argumente, politicile **Federației Ruse** și planurile acestei entități statale - imperiale pentru refacerea U.R.S.S. și pentru marșul spre statutul dorit de **STĂPÂNĂ A LUMII**.

---

¹ Vladimir Vladimirovici Putin, disponibil la https://ro.wikipedia.org/wiki/Vladimir_Putin, accesat la 20.07.2022.

În acest articol mă voi referi doar la unele analize pe care le consider mai importante pentru cei interesați, despre **Imperiul Agresiv de la Răsărit**.

2. Analiza unor istorici și analiști politici ai prestigiosului Institut Britanic „Chatham Institute, publicat în revista Policy Brief nr. 124”

Consider că analiza ajută enorm pentru a înțelege cât mai corect posibil politica Rusiei în regiune și în lume, de exemplu față de **Ucraina, Polonia, România, Republica Moldova, Țările Baltice, precum și acțiunile agresive în Oceanul Arctic, Marea Baltică și Marea Neagră:**

Regimul Putin și în mod direct Președintele Federației Ruse au declanșat în ultimii ani o amplă subversiune privind unele narative, profund distorsionate, referitoare la Al Doilea Război Mondial și la Pactul Ribbentrop-Molotov.

Materialul menționat demontează, cu argumente solide, 16 dintre cele mai răspândite mituri și prejudecăți care au modelat percepția despre Rusia în Occident (cel puțin până la data invaziei în Ucraina din 24.02.2022), clarificând impactul nefast și periculos pe care l-au avut și încă îl au ele asupra politicilor occidentale. Pentru fiecare din cele 16 se arăta cum ar fi trebuit ca **Vestul să-și reevalueze critic pozițiile** pentru a răspunde mai rațional și mai eficient acțiunilor agresive ale Rusiei.

Principalul argument în materialul menționat e acela că deși mulți politicieni și decidenți euro-atlantici tind să-și ia dorințele drept realitate, de fapt, **nu a existat și încă nu există perspectiva ca Rusia să devină în viitorul apropiat un partener cooperant și constructiv pentru guvernele occidentale. Ar trebui să luăm act că Rusia lui Putin are o Agendă Ascunsă pe care o urmărește cu determinare**, în toate problemele economice, financiare, militare și de altă natură, promovând politici și acțiuni agresive și destabilizatoare, fără nici o urmă de reținere, în primul rând, împotriva vecinilor și apoi împotriva țărilor membre UE și/sau NATO.

Invadarea Crimeei în 2014 și declanșarea invaziei în Ucraina în februarie 2022 arată că Rusia nu a avut și nu are nici o reținere de ordin moral sau legal și nu mai respectă nimic din legislația internațională și calcă în picioare **CARTA ONU**.

Eforturile bine intenționate de a „îmbunătăți” relațiile cu Kremlinul au fost sortite eșecului deoarece obiectivele geopolitice ale Rusiei, „Valorile” care o animă și concepția pe care o are ea despre relațiile dintre state diferă radical de cele ale Vestului.

În consecință, consider că ar fi util pentru publicul interesat, să prezint cele „16 mituri și prejudecăți despre Rusia”, fără a intra în detalii, doritorii putând consulta materialul integral menționat:

- Rusia și Occidentul sunt la fel de rele;
- Rusia și Vestul urmăresc același lucru;
- Rusiei i s-a promis că NATO nu se va extinde;
- Rusia nu este în conflict cu vestul;
- Avem nevoie de o nouă arhitectură de securitate pan-europeană, care să includă Rusia;
- Trebuie să ne îmbunătățim relația cu Rusia, chiar dacă aceasta nu face nici o concesie, deoarece ea este prea importantă;
- Rusia are dreptul la un perimetru defensiv - o sferă de „**interese privilegiate**”, incluzând teritoriul altor state;
- Trebuie să creăm o breșă între Rusia și China pentru a preveni acțiunea conjugată împotriva intereselor Occidentului;
- Relația Occidentului cu Rusia trebuie normalizată pentru a contracara avântul Chinei;
- Mitul că „Uniunea Economică Euroasiatică” este un echivalent autentic și semnificativ al UE;
- Popoarele din Ucraina, Belarus și Rusia formează o singură națiune;
- Crimeea a fost întotdeauna rusească;
- Reformele de liberalizare a pieței Rusiei din anii 90 au fost un eșec;
- Sancțiunile reprezintă o abordare greșită;
- Totul se reduce la Putin: Rusia este o autocrație centralizată, condusă cu mână de fier;
- După Putin va urma ceva mai bun.

Problematic și uneori greu de explicat este cum și de ce s-au cimentat în timp aceste mituri despre Rusia și conducătorii ei din ultimii 30 de ani?!

O explicație ar putea fi că politicienii din Occident (și unii din România) au fost și sunt copleșiți de probleme precum crizele suprapuse: politică, economică, financiară, socială, sanitară și morală, nemaivând timp și disponibilitate pentru a studia mai aprofundat analizele unor specialiști independenți care au evaluat corect evoluțiile, în timp, ale Federației Ruse.

În ceea ce privește România, actorii politici mai importanți sunt prinși în crize de tot felul, generate chiar de ei, uitând cu totul de cetățenii obișnuiți și promovându-și cu tupeu doar propriile interese.

Revenind la **Raportul-Analiză**, putem aprecia că politica țărilor occidentale față de Rusia nu și-a atins scopul principal, acela de a construi o relație stabilă și funcțională cu Moscova, întrucât viziunea din spatele ei a fost adesea nerealistă, sau pur și simplu eronată. Ar fi fost necesare eforturi mai ferme în timpul trecut pentru a descuraja acțiunile rusești în afara granițelor recunoscute internațional și, ulterior, construirea unor relații mai puțin antagonice cu Rusia, fără însă a compromite principiile de suveranitate pe care se întemeiază lumea vestică.

Este surprinzător și greu de înțeles cum anumite concepții eronate au devenit atât de răspândite în cercurile de decidenți din Occident.

Originea acestor mituri poate fi încadrată în câteva categorii mari. **Unele au surse în Occident** în presupunerile naive pe care le fac unii politicieni și decidenți a căror experiență de viață se reduce la interacțiunea cu sisteme democratice de tip occidental. Este vorba de fapt de o cunoaștere inadecvată a Rusiei, a sistemului ei politic și a aspirațiilor sale istorice de hegemon mondial, care, prin șantaj și forță militară (inclusiv cu amenințarea nucleară) dorește să zdrobească orice opoziție venită din partea unor state democratice, doritoare de pace și stabilitate.

Mai toate miturile prezentate în Analiză s-au încetățenit în discursul politic occidental și ca o consecință directă a lobby-ului și dezinformării agresive rusești, acțiunii bine țintite și cu bătaie lungă.

Unele planuri reflectă aspirațiile mai vechi ale Rusiei:

- constituirea unui sistem de securitate pan-european modelat pe un proiect rusesc, promovat încă din 1950;
- ideea că Rusia poate pretinde legitim o sferă geografică de interes;

- argumentarea (discutabilă) că ucrainenii și bielorușii alături de ruși formează un mare popor slay, neavând identități proprii și forme statale separate (motivul este invocat și în actuala invazie declanșată împotriva Ucrainei);

- justificarea și promovarea agresivă a **Uniunii Economice Euro-Asiatice**, ca proiect de integrare economică echivalent UE.

Multe dintre aceste mituri promovate deliberat de Rusia sau nu, sunt receptate cu naivitate în Vest pentru că propun explicații comode unui public care nu cunoaște viziunea istorică a Rusiei sau modul cum liderii ei de azi definesc interesul național. Aplecarea către această mitologie oferă, de asemenea, scuze convenabile pentru **inacțiune** – sau strategii penibile de autoliniștire, în fața temerilor și disconfortului la ideea că Rusia e un adversar strategic ori de câte ori suntem confrunțați cu acțiuni rusești, altminteri inacceptabile, așa cum a fost anexarea Crimeei în 2014 și războiul aflat în curs, declanșat la 24.02.2022 împotriva Ucrainei.

Ca atare, aceste mituri exercită în mod direct, o influență corozivă asupra politicilor occidentale, denaturându-le în direcția unor rezultate dezirabile pentru Rusia, dar nu și pentru Vest.

Să amintim că în aprilie 2021, președintele S.U.A., Joe Biden, își exprimă dorința de a avea „relații predictibile și stabile” cu Rusia. Faptul că Rusia a respins rapid și apăsător oferta înseamnă că relația pare să fi revenit la starea de instabilitate obișnuită. Relația cu Rusia este totuși predictibilă într-o privință: faptele demonstrează clar că Rusia va continua în viitorul apropiat să încalce, în mod grosolan, principiile de conduită acceptate internațional și să comită nestânjenită agresiuni și însușiri de teritorii, folosind drept justificare miturile invocate în Analiză.

Mulți autori, analiști politico-militari, observatori independenți și cetățeni obișnuiți cred că Putin și regimul său siloviko-oligarhic vor continua cu determinare eforturile de definire a balanței puterii globale și de negociere cu Washington-ul vizând un context mai favorabil Rusiei.

Este cazul să prezentăm și să luăm act de acțiunile Rusiei întreprinse începând cu anul 2000, an în care a ajuns la putere Vladimir V. Putin:

- măsuri ferme și rapide de consolidare economică și accelerarea înarmării, cu tipuri de arme moderne;

- dezvoltarea unor alianțe cu state controlate de dictatori: China, Iran, Coreea de Nord, Brazilia, precum și cu unele state africane;
- relație „specială” și „ciudată” cu Turcia, stat membru NATO, cu care vrea să împartă în mod discreționar Marea Neagră;
- transformarea Crimeei într-un portavion terestru, prin masarea de trupe și arme moderne. De aici controlează apele Mării Negre și Gurile Dunării;
- luarea, de facto, a Siriei sub control și dezvoltarea în această țară a unor baze militare aero-navale, sporind influența Rusiei în Marea Mediterană;
- consolidarea dispozitivelor militare și de supraveghere la Oceanul Arctic (un număr de 14 baze) ;
- dezvoltarea și modernizarea unor baze militare în vestul teritoriului său, cu scopul de a controla și amenința țările europene membre UE și/sau NATO;
- instalarea pe continentul Antarctica, în timp, a șapte stații de cercetare științifică care au și un rol militar de supraveghere a competitorilor din zonă;
- menținerea și activarea la ordin a unor conflicte înghețate: Rusia - Georgia, Rusia - Țările Baltice, Moldova și cazul Transnistria, Cecenia - Rusia - Armenia - Azerbadjan. În cazul Ucraina conflictul a devenit cât se poate de fierbinte prin anexarea Crimeei în 2014 și declanșarea războiului criminal împotriva Ucrainei (24.02.2022) ;
- amplificarea numărului aplicațiilor militare pe tot teritoriul Federației Ruse și creșterea numărului de militari participanți, de la 10.000 în 2017 la 300.000 în 2018 ;
- întreprinderea a multor alte activități de intimidare și amenințare asupra Poloniei, României și Țărilor Baltice.

În concluzie, la acest punct putem aprecia că în ultimii zece ani lumea a intrat într-o stare periculoasă de agitație, la origine fiind, în primul rând, agresivitatea și **acțiunile destabilizatoare** ale Federației Ruse (în plan politic, propagandistic, economic, militar, cibernetic etc.) îndreptate, cu determinare, în primul rând împotriva statelor membre NATO și ale UE, dar și împotriva altor state din Asia, America de Sud, Africa și din Caucazul de Nord.

3. Autori și comentatori români relevanți despre Federația Rusă și agresivitatea ei

Într-un articol, analistul român Dorin Popescu (Două șampanii la rece – Washington și Moscova)², face o analiză dură, chirurgicală și corectă asupra acțiunilor agresive ale Rusiei și ale unor acte de complicitate comise de unii decidenți occidentali.

Din articol prezint doar două fragmente:

- „Construcția europeană se cutremură din temelii, iar printre demolatorii zeloși se desconspiră lesne figuri și piese de decor fabricate de trolii din Sankt-Petersburg, a căror prestidigitatie face furori în saloanele Vestului. O întreagă armată anti-europeană mânăta ideologic de nostalgia autoritariste și iliberale patrulează zilnic în instituțiile Europei, de la **Parlamentul European**, la **Comisie** și înapoi, iar construirea unei Europe puternice întârzie nu doar prin sofismele prețioase ale unor lideri europeni (prea)orgolioși, ci și prin **harnica muncă hibridă a unor laboratoare ce produc periodic efecte catastrofice – precum Brexitul – când solul este fertil.**”

- „**La Marea Neagră**, politica Rusiei de destructurare a coeziunii europene și de reformatare a alianțelor regionale pare a ține Convenția de la Montreaux (Convenția privind regimul strâmtoarelor Mării Negre din 1936) la adăpost de intemperii. **Ankara și Moscova își împart generos beneficiile în acvatoriu**, tulburate periodic de câte o proră prea singulară a vreunei nave rătăcite din flotele Alianței Nord-Atlantice. Regiunea extinsă a Mării Negre, spațiu prin care periodic conflicte pătrund spre inima Europei, nu își găsește loc în agendele pipernicite ale oamenilor de stat din Europa, iar când regiunea există totuși acolo motivele reinventării zonei trimit la proiecte cu beneficii unilaterale, conducte, contracte și multe zerouri”.

După ce a început dezastrul generat de Rusia în Ucraina, la 24.02.2022, apare foarte clar pentru cei interesați, cât adevăr este în afirmațiile analistului Dorin Popescu.

---

² Dorin Popescu, „Două șampanii la rece (Washington și Moscova)”, disponibil la <https://www.contributors.ro/doua-%C8%99ampanii-la-rece-washington-%C8%99i-moscova/>, accesat la 18.08.2022.

În contextul actual reține atenția și autorul, recunoscut pentru meritele sale, profesorul Ioan Stanomir, care reușește o radiografie corectă a Imperiului de la Răsărit, în mai multe materiale publicate pe „<http://contributors.ro>”, astfel:

• **În articolul „Putin în mausoleul lui Stalin: secolul sovietic și moștenirea sa”³ (19.07.2022)**, autorul afirmă:

- „*Umbra lui Stalin se întinde asupra Federației Ruse de astăzi. În Rusia lui Putin, mausoleul lui Stalin este intact. Privit ca întemeietor și apărător al patriei, Stalin pare întruchiparea a tot ceea ce Rusia de astăzi aspiră să devină. Măreția domeniului său colonial este evocată cu nostalgie, în vreme ce gloria sa militară îl inspiră pe Președintele Federației Ruse în atacul barbar împotriva Ucrainei. Niciodată desprinsă cu adevărat de comunism, Rusia lui Putin se cufundă în acest trecut sovietic stalinist, spre a absorbi o întreagă energie a resentimentului. Urile de azi duc mai departe urile de ieri. Statuia lui Stalin tronează, spectral, în vecinătatea Kremlinului.*”

- „*Stalinismul hrănește putinismul cu o materie ideologică proteică și influentă. Dacă Lenin este acuzat pentru nașterea unui stat artificial, Ucraina, denunțat fiind pentru crimele primilor ani de după 1917, Stalin întruchipează grandoarea la care Rusia lui Putin privește ca la un posibil îndreptar. Brutalitatea stalinistă legitimează brutalitatea de acum, ca într-o oglindă. Suspiciunea paranoidă a stalinismului se regăsește în tenacitatea cu care oficialii de la Kremlin acuză desfășurarea unui elaborat complot occidental.*”

Materialul este mai amplu și cred că merită studiat (n.a.).

• Autorul Ioan Stanomir, în articolul său „Călărețul de aramă: Occidentul și neliniștea rusă”⁴, scrie:

- „*Nici o altă întrebare nu este mai obsedantă în istoria intelectuală a Rusiei decât aceea ce privește propria ei identitate. De trei secole, din*

---

³ Ioan Stanomir, „Putin în mausoleul lui Stalin: secolul sovietic și moștenirea sa”, disponibil la <https://www.contributors.ro/putin-in-mausoleul-lui-stalin-secolul-sovietic-si-mostenirea-sa/>, accesat la 18.08.2022.

⁴ Ioan Stanomir, „Călărețul de aramă: Occidentul și neliniștea rusă”, disponibil la <https://www.contributors.ro/calaretul-de-arama-occidentul-si-nelinistea-rusa/>, accesat la 19.08.2022.

clipa în care Petru cel Mare a acordat Moscovei hlamida imperială, Rusia se află prinsă în acest dialog frenetic cu Occidentul. În această oglindă pe care i-o întinde civilizația pe care o imită, dar și pe care o detestă, Rusia își poate contempla propriul chip.”

- „Oscilând între elanul mesianic și îndoiala de sine , Rusia este troica gogoliană ce alunecă pe oceanul istoriei, în căutarea unui destin al măreției. Crimele și teroarea, brutalitatea și minciuna de stat sunt instrumentele de care imperiul se servește. Între Europa și Asia, Rusia se privește pe sine ca pe un sfinx ce nu își poate spune taina. Sentimentul unicității misiunii sale este responsabil pentru energia feroce cu care a strivit și a distrus popoare: întoarsă către ea însăși, Rusia proiectează asupra lumii de dinafara ei furia cuceritoare a unui stat ce nu cunoaște odihna.”

- În continuare autorul încearcă un răspuns la întrebarea: „Ce este Rusia?” și oferă răspunsuri credibile din istoria ei complicată și tumultoasă, cu efecte tragice pentru popoarele și țările din vecinătatea ei.

- **Nota autorului:** pe același site: <http://www.contributors.ro>, Ioan Stanomir publică alte articole extrem de interesante despre Rusia, de exemplu: „Decembriștii sau revoluție ratată”, „De la Romanovi la Putin: război și stat în Imperiul Rus”, „Fermitatea occidentală și barbaria Federației Ruse: o politică pentru viitor”, „Rusia și scindarea Europei”, „Putin cel Mare: obsesia istoriei și vocația imperialistă”, „Ucraina: trei luni de agresiune rusă (25.05.2022)”, „Două secole de imperialism rusesc”, „Putin și mesianismul rus: temelia edificiului imperial al crimei” etc.

Din toate materialele studiate până acum, unele prezentate pe scurt aici, rezultă că noul Imperiu rus a trecut la ofensivă geopolitică totală, utilizând, generic vorbind – Kalashnikovul...În fiecare zi, oficiali ai Kremlinului și trompetele lor din Media controlate strict de Putin, lansează amenințări directe și dure, cu folosirea armelor nucleare împotriva oricărei țări care se opune expansionismului criminal al regimului siloviko-oligarhic, aflat la putere din anul 2000.

4. Despre Vladimir Vladimirovici Putin, actualul Președinte al Federației Ruse

Pentru a înțelege cine este și ce vrea Putin să facă din Rusia cred că ar trebui studiate cuvântările sale, la diferite forumuri, începând din anul 2000.

Se știe că numeroase biografii și comentarii despre viața și activitatea lui Putin se găsesc din belșug, pe diverse site-uri, inclusiv pe Wikipedia. Nu este în intenția mea să redau fragmente din materialele studiate, oricine o poate face foarte ușor.

Rețin atenția unele informații credibile privind traumele și frustrările din copilăria petrecută într-un cartier mizer și sărac din orașul său natal, Sankt-Petersburg (numit pe atunci Leningrad), loc în care a trăit, alături de familia sa, în condiții precare, fiind nevoit ca în găștile de cartier să se apere de cei mai puternici cu pumnii, picioarele și dinții, dat fiind fizicul lui mai plăpând pe atunci.

Un al doilea element care a alimentat furia și ura lui împotriva oricui i se opune este momentul căderii Zidului Berlinului, în noiembrie 1989, când în postura lui de agent KGB la Dresda, în Germania de Est, a trăit umiliința începutului sfârșitului U.R.S.S.. Singur a declarat că la telefoanele lui date la Moscova și la Comandamentul Trupelor Sovietice din R.D.G., fie nu răspundea nimeni, fie atunci când cineva răspundea, era trimis la plimbare.

Un al treilea fapt care l-a șocat și l-a determinat să demisioneze din K.G.B. (21 august 1991), a fost puciul eșuat împotriva lui Gorbaciov pus la cale de șefii de atunci ai K.G.B. și ai Armatei Roșii, la data de 19 august 1991. Finalul, pentru el, a fost tragic – U.R.S.S. a dispărut ca entitate la data de 25.12.1991. Probabil că atunci el și-a jurat că, dacă va avea ocazia, va reface Imperiul roșu. Iată că a venit vremea să treacă la treabă, cu trupe și arme, începând cu Ucraina și, dacă nu va fi oprit, continuând cu câte țări și teritorii dorește el și clica lui de silovikii.

Relevant pentru concepția lui despre Rusia și despre lume este „Discursul ținut la Clubul Valdai, din 22.10.2020”⁵. Iată doar câteva fragmente:

- „Am considerat întotdeauna că un stat puternic este o condiție de bază pentru dezvoltarea Rusiei. Și am văzut, din nou, că am avut dreptate restaurând și consolidând meticolos instituțiile statului după declinul lor și, uneori, distrugerea completă din anii '90.”

- „Apoi, întrebarea este: Ce este un stat puternic? Care sunt punctele sale forte? Cu siguranță nu controlul total sau aplicarea dură a legii. Inițiativa privată sau angajamentul civic nu sunt zădărnice. Nici măcar puterea forțelor sale armate sau potențialul său ridicat de apărare. Deși, cred că vă dați seama cât de importantă este această componentă specială pentru Rusia având în vedere geografia sa și gama de provocări geopolitice. Și există, de asemenea, responsabilitatea noastră istorică ca membru permanent al Consiliului de Securitate al Națiunilor Unite de a asigura stabilitatea globală (n.a. – evenimentele petrecute după anul 2014 – Anexarea Crimeei și apoi declanșarea războiului din Ucraina arată că Putin nu dă doi bani pe ONU, legislația internațională și stabilitatea globală).

- **În continuare**, în discursul său, Putin dezvoltă teoria unui stat puternic, ce înțelege el prin „democrația autentică” (!?), moștenirea politică de la U.R.S.S., centrele de putere globală, rolul organizațiilor internaționale, criticate că nu-și îndeplinesc sarcinile așa cum vrea Rusia, noile provocări mondiale (protecția mediului, combaterea pandemiilor, atacurile cibernetice etc.)

Problema pe teren este că Putin și administrația sa siloviko-oligarhică face totul pe dos față de ce spune, două exemple sunt suficiente: șantajul energetic și amenințarea nucleară asupra oricui nu este de acord cu agresiunile Rusiei (în orice caz, discursul lui Putin ar trebui studiat în întregime, mai ales de către cei cu putere de dicizie din țările membre NATO și/sau UE, precum și de către politicienii și militarii români).

---

⁵ Discursul lui Vladimir Putin la Clubul Valdai din 22.10.2020, disponibil la <https://ro.sputnik.md/Rusia.20161027/9619940/transmisiune-lve-discurs-vladimir-putin-valdai.html>, accesat la 04.11.2020.

5. Unele concluzii și învățăminte

- **Sunt de părere** că evoluția pe scena internațională a Rusiei lui Putin și a acțiunilor ei agresive, în Ucraina și nu numai ar trebui să fie în atenția politicienilor și militarilor români, în fiecare zi, aceștia identificând corect și la timp amenințările și provocările la adresa țării noastre și a aliaților.

- **Revederea** dimensionării și structurii Armatei române la pace, în situații de criză și la război. Având în vedere evenimentele recente, cei 65.000 de militari la pace nu sunt suficienți. O cifră mai corectă ar fi undeva între 90.000 și 100.000 de militari activi profesioniști și o rezervă de 300.000 de oameni instruiți periodic prin concentrări. Ținând seama că Statul Român plătește cu salariul minim pe economie pe soldații și gradații cu contract este mai bine să angajeze în armată tineri șomeri, adăugând ceva bani la ajutorul de șomaj, până la salariul menționat.

- **Dotarea cu arme moderne** și cu alte echipamente necesare apărării este încă deficitară pe toate componentele. Măsurile de remediere lipsesc, iar decidenții se încurcă în interminabile chichițe birocratice, interese de grup și conflicte păguboase.

- **Revederea și actualizarea** legislației privind apărarea, precum și a altor documente ale Guvernului, Ministerului Apărării Naționale și structurilor cu care cooperează în probleme de apărare și siguranță națională.

- O întrebare legitimă ar fi: De ce nu funcționează așa-zisele „Planuri de înzestrare multianuale”?! Fiecare Guvern și fiecare ministru, după investire, schimbă tot și o iau de la zero!

- Problematika legată de Apărare este mult mai complexă și necesită multă muncă, atenție, profesionalism și patriotism. Este posibil ca unele să lipsească astăzi.

În concluzie, constatăm, pe date și informații credibile din diferite surse că situația din zona noastră geografică se degradează tot mai mult, în primul rând din cauza acțiunilor agresive ale Federației Ruse, dar și prin acțiuni ostile ale altor actori statali din vecinătate. Pentru România rămâne valabilă doctrina de apărare „împotriva oricărui agresor”.

BIBLIOGRAFIE

- ANDREESCU A., „Situația României în conjunctura actuală”, *Revista de Științe Militare* nr. 2/2022
- GOȘU A., *Rusia, o ecuație complicată*, ediția a II-a adăugită, Editura Polirom, 2021;
- ILINCA D., „Structurarea procesului NATO de planificare a apărării în timpul Războiului Rece”, *Revista de Științe Militare* nr. 2/2022
- MINCU C., „Posibile lecții de învățat din războiul declanșat de Federația Rusă împotriva Ucrainei”, *Revista de Științe Militare* nr. 2/2022;
- MINCU C., „Politica actuală a Federației Ruse - un mister ascuns într-o enigmă”, *Revista de Științe Militare* nr. 4/2021;
- MINCU C., „Agresivitatea politico-militară globală a Federației Ruse, istoric și actualitate”, *Revista de Științe Militare* nr. 2/2019;
- PETRESCU S., „Rusia de la conflictele înghețate la războiul hibrid”, *Revista Geopolitica* nr. 73 (1/2018);
- POPESCU D., „Două șampanii la rece (Washington și Moscova)”, disponibil la <https://www.contributors.ro/doua-%C8%99-amanii-la-rece-washington-%C8%99i-moscova/>;
- STANOMIR I., „Putin în mausoleul lui Stalin: secolul sovietic și moștenirea sa”, disponibil la <https://www.contributors.ro/putin-in-mausoleul-lui-stalin-secolul-sovietic-si-mostenirea-sa/>;
- STANOMIR I., „Călărețul de aramă: Occidentul și neliniștea rusă”, disponibil la <https://www.contributors.ro/calaretul-de-arama-occidentul-si-nelinistea-rusa/>;
- Discursul lui Vladimir Putin la Clubul Valdai din 22.10.2020, disponibil la <https://ro.sputnik.md/Rusia.20161027/9619940/transmisiune-lve-discurs-vladimir-putin-valdai.html>;
- Curriculum Vitae Vladimir Vladimirovici Putin, disponibil la https://ro.wikipedia.org/wiki/Vladimir_Putin;

Analiză „Chatham Institute”, Revista *Policy Brief* nr. 124/2021, analiză disponibilă pe www.expertforum.ro;
„Rusia a început cele mai mari exerciții militare din ultimele patru decenii”, disponibil la <https://www.digi24.ro/stiri/externe/rusia/rusia-a-inceput-cele-mai-mari-exercitii-militare-din-ultimele-patru-decenii-994652>.

